

جایی بروید و کار کنید که حرف دل و عملتان یکی است

written by ravabet | ۱۴۰۰/۰۴/۲۱

جایی بروید و کار کنید که حرف دل و عملتان یکی است

دکتر محمدرضا اویسی؛ دکترای داروسازی و استاد دانشکده داروسازی دانشگاه تهران بود که تحصیلات خود در رشته **داروسازی** عمومی و تخصصی را در دانشگاه تهران گذراند. دکتر اویسی ورودی ۱۳۶۱ دانشکده داروسازی بودند که پس از پایان دوره تحصیلات در همان دانشکده به عنوان مربی و بعد عضو هیئت علمی جذب و مشغول فعالیت شد. تعداد پایان نامه های دانشجویی او چه در سطح عمومی و دکتری خیلی بیشتر از معمول اساتید بود و مقالات و کارهای پژوهشی بسیاری هم داشت.

متأسفانه دکتر محمدرضا اویسی فروردین ماه ۱۴۰۰ درگذشت و نبود او ضایعه بزرگی برای جامعه داروسازی کشور و نیز دانشجویان و بخش تحقیقاتی این حوزه به حساب می آید. به پاس زحمات این داروساز محقق و استاد دانشگاه وظیفه خود دانستیم یاد او را در این شماره مجله غذا و دارو گرامی بداریم و به همین دلیل در مصاحبه ای با دکتر منان حاجی محمودی که از دوره دانشجویی در کلاس های دکتر اویسی شرکت داشته و از سال ۱۳۷۶ به واسطه کارهای تحقیقاتی و پژوهشی، دانشجویان مشترک و تدریس همکار او بوده است. با دکتر حاجی محمودی؛ عضو هیئت علمی دانشکده داروسازی و معاون غذا و داروی دانشگاه علوم پزشکی تهران درباره ویژگی های حرفه ای و فردی دکتر محمدرضا اویسی گفت و گو کرده و ویژگی های شخصیتی، اخلاقی، کاری و علمی دکتر محمد رضا اویسی را پرسیده ایم.

• دکتر اویسی در محیط کاری و دانشگاهی چه رویکردی داشت؟

روحیه دکتر اویسی بیشتری با کارهای **دانشگاهی** و پژوهشی همخوانی داشت و معمولاً کارهای اجرایی را نمی پذیرفت ولی دوره ای هم معاونت آموزشی دانشکده را به عهده گرفت، شرایط متفاوت و خاصی برای دانشکده و دانشجویان فراهم کرد. انتشار نشریه «ندای آموزش» از همین زمان به شکل هفتگی شروع شد و اخبار و اطلاعات آموزشی و بقیه مواردی که لازم بود دانشجویان به شکل مستقیم از آن با خبر شوند، در اختیارشان قرار می گرفت. از طرفی به خاطر فضای همکاری و همراهی که دکتر بین دانشجویان دکتری ایجاد می کرد، این دوره را برای من و سایر دانشجویان به دوره ای خاص و خاطره انگیز تبدیل کرد. اغلب دانشجویان آن سالها افراد خاصی بودند که دکتر اویسی در ورودشان به دوره دکتری تاثیر زیادی داشت و همه آنها در حال حاضر افراد موفق هستند و به عنوان عضو هیئت علمی یا در مسئولیت های اجرایی فعال هستند.

• ویژگی‌های رفتاری و شخصیتی دکتر اویسی چه بود که باعث میشد با دیگران متفاوت باشد؟

دکتر اویسی کاریزمای خاصی داشت و به دلیل تسلط و آشنایی با ادبیات و روحیه شاعرمسلکی، می‌توانست ارتباط متفاوت و محکمی با دانشجویان داشته باشد و کسانی را کنار او می‌دیدیم که از قشرهای مختلف بودند و رویکرهای متنوعی داشتند. دکتر به هیچ وجه نگرش بسته‌ای نداشت و اهل قضاوت دیگران نبود، دنبال یافتن و دیدن زیبایی در دیگران بود و می‌توانست در هر کس نقاط قوت و مثبت پیدا کند و از همان منظر با دانشجویان ارتباط برقرار می‌کرد. همین روحیه **زیبا** بینی و مثبت بودن حس امنیت و اطمینانی در اطرافیان ایجاد می‌کرد که باعث میشد دیگران راحت با او ارتباط برقرار کنند. از نظر بیشتر کسانی که او را می‌شناختند فرد قابل اتکایی بود که می‌توانستند نه تنها برای مشکلات کاری و دانشجویی حتی درباره مشکلات خانوادگی و شخصی با او مشورت کنند.

• در حوزه علمی و حرفه‌ای چه مواردی درباره ایشان متفاوت بود؟

دکتر ایده‌های پژوهشی وسیعی داشت و هر چیزی را از منطری دقیق می‌دید و ارتباط گروه، دانشکده و دانشجویان با موضع را با دقت بررسی و تحلیل می‌کرد و با همین نگرش در گروه **مواد خوراکی** دانشکده تحول ایجاد شد. معمولاً پس از بررسی، موضوع را به یکی از دانشجویان می‌سپرد تا کار را به سرانجام برساند، در واقع به جای آن‌که صفر تا صد کار را خودش انجام دهد، موضوعات را هدف‌گذاری و مدیریت و با توجه به روحیه و توانایی دانشجویان به او واگذار می‌کرد. چند نفر از دانشجویانی که به‌طور مستقیم با او کار می‌کردند، خودشان هم به موفقیت بیشتری دست پیدا کردند و توانستند در جاهای دیگر تاثیرگذار باشند.

• یکی از نکاتی که در جامعه ما معمول است قدر ندانستن وجود و توان افراد در طول زندگی آن‌هاست، آیا چنین مسأله‌ای در مورد دکتر اویسی نیز صحت داشت؟

متأسفانه این مسأله در جامعه ما غالب است ولی شاید به توانایی و ویژگی برخی افراد برمی‌گردد که نمی‌توانیم آن‌طور که باید و شاید از حضورشان بهره ببریم. فکر می‌کنم در مورد دکتر اویسی هم این‌طور بود و می‌توانستیم از توانایی‌های ایشان در

زمینه‌های مختلف مثل سیاست‌گذاری‌های علمی، مشورتی و پژوهشی و... بیشتر استفاده کنیم ولی متأسفانه نگاه‌ها در کشور معمولاً شخصی و بخشی است و نمیتوانیم خیلی فرابخشی و فراجناحی به مسائل نگاه کنیم. اکثر اساتید دانشکده با دکتر اویسی ارتباط خوبی داشتند ولی صراحت زیاد یکی از ویژگی‌های او بود که شاید مورد پسند همه نبود یا خیلی افراد روش دیگری را ترجیح میدادند.

در مجموع معتقدم عمر ایشان کوتاه ولی پربار بود و مهم‌ترین چیزی که برای ما به یادگار ماند تأثیر روحیه صداقت، امنیت و آرامشی بود که به دیگران منتقل میشد تا جایی که حتی وقتی نظرش مخالف بود، همه مطمئن بودند از وجود او آسیبی به هیچ‌کس نخواهد رسید.

• توصیه دکتر اویسی به دانشجویان و همکاران جوانش چه بود؟

معمولاً توصیه دکتر به دانشجویانش می‌گفت جایی بروید و کار کنید که حرف دل و عملتان یکی است، عاشقانه فکر و عاقلانه اقدام کنید، خودش هم چنین رویکرد و باوری داشت که اگر کسی اعتقاد قلبی به کاری داشته باشد و برایش انرژی بگذارد، حتماً به نتیجه میرسد و حاصل زحماتش را می‌بیند.